

РЕШЕНИЕ

№ 7251

гр. София, 27.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 11.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на
прокурора Балев, като разгледа дело номер **3646** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

4

Настоящото административно производство е по реда на чл.1 ОТ ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Б. Н. Ж. от [населено място] срещу
Национален осигурителен институт- [населено място] за заплащане на обезщетение
за претърпените от него имуществени вреди вследствие на неиздаване на УП-2 и
УП-3 от страна на НОИ в размер на 2202.77 лева от 07.02.2006 година до 08.03.2011
година, неимуществени вреди в размер на 5000 лева, ведно с лихвите върху двете
главници за периода от 07.02.2006 година до 08.03.2011 година и за заплащане на
законната лихва от 08.03.2011 година до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се навеждат доводи за претърпените вреди и
причинната връзка между тях, бездействието на НОИ. Иска се заплащане на
посочените обезщетения. Претендират се и сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, ищецът- Б. Н. Ж., редовно уведомен при условията на
чл.137, ал.7 АПК се явява лично и с адвокат И., редовно упълномощена, която
поддържа жалбата на заявените основания. Претендира и заплащане на разноски.

Ответникът по иска- Национален осигурителен институт- [населено място]
редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК се представлява от юрисконсулт
Н., редовно упълномощена, която оспорва иска като неоснователен и недоказан.

СГП-редовно уведомена при условията на чл.137, ал.7 АПК ,се представлява от прокурор Балев, който оспорва исковата молба като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение № 326/14.12.2001 година на Русенски Районен съд, постановено по гр.дело № 1748/2001 година ищецът Б. Н. Ж. е възстановен на работа във [фирма] Р. на длъжността отпреди уволнението със Заповед №000012/14.02.2000 година на Директор [фирма]- Р., осъдено е [фирма]- Р. да заплати на Б. Н. Ж. сумата от 1439.60 лева,представляваща обезщетение по чл.225,ал.1 от КТ за периода-12.02.2000-12.08.2000 година, ведно със законната лихва считано от 06.06.2001 година и е осъден ответникът да заплати адвокатско .възнаграждение в размер на 50 лева , както и разноските по делото.

С Решение № 223/19.04.2002 година, постановено по въз. гр.дело № 317/2002 по описа на Русенски Окръжен Съд е оставено в сила Решение № 326/14.12.2001 година ,постановено по гр.дело № 1748/2001 година на Русенски районен съд.

С Решение от 14.01.2008 година, постановено по гр.дело № 15973/2006 година по описа на СРС е осъден ответникът [фирма] да заплати на Б. Н. Ж. обезщетение за пропуснати ползи от трудово възнаграждение поради незаконно недопускане до работа за периода от 07.02.2006 година до 20.07.2006 година в размер на 7273.50 лева, ведно със законната лихва от завеждане на делото-20.07.2006 година, брутно обезщетение за неизползвани три дни платен годишен отпуск за 2000 година и във връзка с прекратяване на трудовия договор по Заповед № 12/14.02.2000 година в размер на 34.26 лева със законната лихва от завеждане на делото-20.07.2006, отхвърлени са исковете над посочените до пълните предявени размери- 7678 лева, осъден е ответникът да заплати разноските по делото е допуснато предварително изпълнение на решението на основание чл.238, ал.1 ГПК.

С Решение от 18.11.2009 година,постановено по гр.дело № 2908/2008 година по описа на СГС е оставено в сила Решение от 14.01.2008 година по гр.дело № 15973/2006 година по описа на СРС 75 състав в обжалваната отхвърлителна част за иска по чл.224,ал.1 от КТ и е оставена без разглеждане жалбата на Б. Н. Ж. срещу решението на СРС в частта относно иска по чл.222,ал.3 от КТ.

На 22.10.2008 година ,ищецът депозирал до НОИ молба, с която поискал да му бъде преизчислена пенсията за осигурителен стаж и възраст ,като се вземе предвид , че е налице влязло в сила съдебно решение.

На 19.03.2009 година,ищецът депозирал нова молба до НОИ [населено място] за преизчисляване на пенсията му и за издаване на УП-2 и УП-3 от страна на осигурителя [фирма].

На 20.05.2009 година, от страна на НОИ е съставен Констативен протокол на основание чл.108 от КСО, с който на осигурителя са дадени задължителни предписания за издаване на Удостоверения за осигурителен доход УП-2 и за осигурителен стаж УП-3 на Б. Н. Ж. за периода от 12.02.2000 година до 06.02.2006 година включително, за подаване на информация в Регистъра на осигурените лица в компетентната ТД на НАП и е указано на ищеца ,че след представяне на доказателства за влизане в сила на Решението на СРС от 14.01.2008 година осигурителният му стаж и доход ще му бъдат признати.

На 24.02.2011 година е съставен Констативен Протокол от страна на НОИ, в който е посочено, че в следствие на предприетите действия от страна на контролните органи на НОИ, осигурителят [фирма] е издало в полза на лицето Б. Н. Ж. исканите Удостоверения УП-2 и УП-3 и е подал информация в Персоналния регистър на НОИ.

По делото са приложени всички събрани в хода на пенсионните производства доказателства.

От показанията на свидетеля Г. Д.- дъщеря на ищеца се установява, че през последните две години ищецът е боледувал ,бил е в болница два пъти за сърдечното си заболяване и според самия ищец неговото здравословно състояние е в следствие на водените дела, виждала е всички епикриз.

В показанията си свидетелят- Г. И.- позната на ищеца, се установява ,че заболяванията му се влошили след делата за УП-2 и УП-3, започнал е да се тревожи и да купува лекарства, взима много лекарства, знае за епикризите му и за заболяванията му- диабет, сърдечна недостатъчност и други болести.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявените иски за процесуално допустими. Разгледани по същество, същите се явяват неоснователни и недоказани.

В разпоредбата на чл.203 АПК е регламентиран редът за предявяване на иски за обезщетения, а за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди,причинени на граждани и юридически лица.

От така очертаната разпоредба е видно, че искът е осъдителен и с него се цели възмездяване на лицето,претърпяло вреди вследствие на незаконосъобразни актове, действия и бездействия.Но отговорността на държавата не е безусловна.За да бъде ангажирана, то следва да бъдат налице визираните в чл.1 от ЗОДОВ предпоставки-незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред,вреда от такъв административен акт,причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт,действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

В настоящия случай,събраните по делото доказателства сочат, че искът е насочен срещу Национален осигурителен институт и се претендира заплащане на обезщетения за претърпени имуществени и неимуществени вреди в резултат на неиздаването от страна на ответника по иска на УП-2 и УП-3. Следва да се отбележи, че издаването на документи за осигурителен доход и стаж, каквито са УП-2 и УП-3 по силата на чл.5,ал.7 от КСО е в тежест на осигурителя,а не на НОИ. Вярно е,че НОИ упражнява контрол по спазване на осигурителното законодателство, но той няма задължение да издава, респективно на това- да бъде задължаван да издава такива. На второ място, контролът във връзка с изпълнението на задължението за издаване на УП-2 и УП-3, се осъществява от органите на НОИ при упражняване на правомощията по чл.108 от КСО, но не по съдебен ред и ако НОИ констатира неизпълнение на това задължение, както и на задължително предписание на контролен орган/нарушителят/ осигурител / носи административно- наказателна отговорност. На следващо място, НОИ като контролна инстанция не може и няма как да бъде надлежен ответник по иска ,защото той няма задължение, нито пък правомощия да издава УП-2 УП-3.Наред с това, от събраните доказателства е видно, че след като е

бил сезиран НОИ с молба да предприеме действия по повод жалбите на ищеца, същият е дал задължителни предписания на осигурителя [фирма] да издаде исканите удостоверения на ищеца и такива са издадени. По делото не се представиха никакви доказателства, че действие, бездействие или акт на НОИ във връзка с издаването на УП-2 и УП-3 са отменени по съответния ред, за да бъде налице първата предпоставка по чл.1 от ЗОДОВ. Соченото от страна на ищеца в последното съдено заседание съдът да обърне внимание на разпоредбите на чл.108 и чл.108а от КСО, в случая изобщо не може да намери приложение, защото тези разпоредби визират правомощия на контролните органи на НОИ и те не вменяват задължение на ответника по иска да издава УП-2 и УП-3. Наред с това, исковите са недоказани нито по основание, нито по размер. Показанията на свидетелите - Г. Д. и Г. И. са в посока, че ищецът се е променил, когато са започнали делата във връзка с УП-2 и УП-3, но съдът не ги кредитира, защото на първо място - доказателства за водени дела за издаване на УП-2 и УП-3 по делото липсват. На второ място, обстоятелството, че ищецът е водил трудови дела, не причислява същите като дела за издаване на УП-2 и УП-3. Подаването на жалба до НОИ в посока предприемане на действия за проверка на осигурителя и издаване на УП-2 и УП-3, не представлява водени дела за издаване на посочените удостоверения, а е част от развилото се административно-производство пред НОИ. Твърдението на ищеца и на процесуалния му представител, че НОИ е бездействал, е напълно неоснователно и не се подкрепя от събраните доказателства, защото по вяска молба от страна на ищеца до НОИ, същият е предприемал съответните действия и уведомявал надлежно Ж. за предприетите действия. Обстоятелството, че самият ищец не е представил доказателства кога решението на СРС от 14.01.2008 година е влязло в сила/ има ли Решение на ВКС, постановено по повод спора/, не може да доведе до бездействие на НОИ, защото НОИ не издирва служебно доказателства, които са в тежест на страната да ги представи и която има правен интерес от това. Неиздаването на удостоверения от страна на осигурителя, не може да бъде причислено като административна дейност на НОИ, от която могат да се претендират вреди, защото НОИ не притежава нито правомощия, нито пък има задължения да издава УП.

С оглед на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че исковите за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 2202.77 лева за периода от 07.02.2006 година до 08.03.2011 година и за неимуществени вреди в размер на 5000 лева, са недоказани и неоснователни, което предполага отхвърлянето им.

По иска за заплащане на лихва върху двете суми за периода 07.02.2006 година до 08.03.2011 година.

Този иск е акцесорен и зависи от съдбата на главното вземане. Предвид неоснователността на исковите за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди, искът за заплащане на лихва е неоснователен. Наред с това, този иск е неконкретизиран - какъв вид лихва се търси и в какъв размер е.

По иска за заплащане на законната лихва от 08.03.2011 година.

Този иск също е неоснователен и недоказан, предвид неоснователността на исковите за обезщетение. Наред с това, законна лихва се дължи от предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. Законна лихва не може да има и да се присъжда за периоди, преди подаване на исковата молба.

С оглед изхода на спора, претенцията на ищеца за присъждане на разноси е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът не е заявил претенция за разноси.

Водел от горното и на основание чл.203 и сл. АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКОВЕТЕ НА Б. Н. Ж. ОТ ГР.Р. СРЕЩУ НАЦИОНАЛЕН ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТИЕ ЗА ПРЕТЪРПЕНИ ОТ НЕГО ИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ ВСЛЕДСТВИЕ НЕИЗДАВАНЕ НА УП-2 И УП-3 В РАЗМЕР НА 2202.77 ЛЕВА ЗА ПЕРИОДА ОТ 07.02.2006 ГОДИНА ДО 08.03.2011 ГОДИНА,ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА ОБЕЗЩЕТИЕ ЗА НЕИМУЩЕСТВЕНИ ВРЕДИ В РАЗМЕР НА 5000 ЛЕВА,ВЕДНО С ЛИХВИТЕ ВЪРХУ ДВЕТЕ ГЛАВНИЦИ ЗА ПЕРИОДА 07.02.2006 ГОДИНА ДО 08.03.2011 ГОДИНА И ИСКА ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА ЗАКОННАТА ЛИХВА ОТ 08.03.2011 ГОДИНА ДО ОКОНЧАТЕЛНОТО ИЗПЛАЩАНЕ НА ВСИЧКИ СУМИ.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на ищеца,ответника и СГП.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: